

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze ve veřejném zasedání konaném dne 27. dubna 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu Ing. Mgr. Hany Chaloupkové a soudců JUDr. Hany Hubáčkové a JUDr. Petry Benešové, projednal odvolání obžalovaného **J. P.**, nar. xxx v xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 7. února 2022, sp.zn. 44 T 119/2021 a rozhodl

t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr.řádu se napadený rozsudek zrušuje pouze ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu

a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr.řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

J. P.,

narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, s adresou pro účely doručování xxx,

se při nezměněném výroku o vině přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku

o d s u z u j e

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku a § 82 odst. 1 tr.zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let.**

Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn (ve výroku o zákazu držení a chovu zvířat a ve výroku o náhradě škody).

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp.zn. 44 T 119/2021 ze dne 7. února 2022, byl obžalovaný J. P. shledán vinným přčínem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění soudu prvního stupně měl dopustit tím, že

dne 1. 4. 2021 v 12:25 hodin v xxx, v blízkosti křížení kolejí lanové dráhy s cestou mezi stanicemi lanovky „xxx“ a „xxx“ na zatravněné části vlevo mezi zábradlím mostku nad lanovkou a sloupem veřejného osvětlení č. xxx, nechal zcela volně bez zajištění vodítkem či náhubkem, i když už napadl jiného psa, pobíhat jemu svěřeného psa rasy Lion dog slyšícího na jméno xxx, v důsledku čehož došlo k útoku psa na poškozeného nezletilého A. K., narozeného xxx, v době, kdy poškozený stál v uvedených místech se svojí matkou V. K. a pozoroval lanovou dráhu, jej pes minul, avšak oběhl křoví a zaútočil na něj tak, že se mu nejprve zakousl do pravé strany hrudníku a nechtěl jej pustit do doby než se podařilo obžalovanému psa od něj odtrhnout otevřením čelisti, přičemž pes poškozenému ještě zaútočil na hlavu, čímž mu způsobil hlubokou zející tržně zhmožděnou ránu na hrudní stěně vpravo v délce 8 cm s tříštivou zlomeninou 5. – 8. žebra vpravo mezi zadní a přední čarou pažní, tržně zhmožděnou ránu na zadní ploše hrudní stěny v délce 2 cm, další 3 tržně zhmoždění rány na přední straně hrudní vpravo, 2 tržně zhmožděné rány na hlavě s odtržením kůže od podkoží (částečnou skalpaci-décollement) vpravo v délce 5 cm, vlevo v délce 7 cm a vícečetné povrchní oděrky a krevní výrony na zádech kolem páteře, což si vyžádalo v důsledku přímého ohrožení života urgentní chirurgický zákrok s následnou hospitalizací, v důsledku čehož byl poškozený citelně omezen v obvyklém způsobu života po dobu delší než 6 týdnů s povinností dodržovat klidový režim,

přičemž porušil povinnost uloženou mu § 3 odst. 1 písm. g) obecně závazné vyhlášky hl. m. Prahy č. 6/2001 Sb., o ochraně zeleně, o zákazu volného pohybu psů, a současně nepřijal dostatečně účinná opatření, aby jemu svěřený pes nemohl způsobit jiné osobě újmu na zdraví, čímž porušil obecnou prevenční povinnost uloženou mu ustanovením § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Za uvedené jednání uložil obžalovanému nalézací soud podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, kdy podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovanému podle § 74a odst. 1 trestního zákoníku uložen trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu 5 let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit:

Poškozené ERGO pojišťovně a.s., nemajetkovou újmu ve výši 316.723 Kč a poškozenému nezletilému A. K., nar. xxx, nemajetkovou újmu v částce 507.657,50 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený nezletilý A. K., nar. xxx, zastoupený zákonným zástupcem V. K., odkázán nalézacím soudem se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím obhájkyně v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo do výroku o vině i trestu. Se závěry nalézacího soudu se neztotožňuje, uvedl, že v rámci řízení před soudem zjištěné skutečnosti neprokazují spáchání trestného činu, jak je tento popsán ve výroku napadeného rozhodnutí. Dle názoru obžalovaného nalézací soud nesprávně posoudil skutkové okolnosti a následně učinil nesprávné rozhodnutí o vině i trestu. Obžalovaný napadá zejména výrok o trestu, kdy uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody považuje za nepřiměřené a nezákonné. Obžalovaný dále napadá rovněž výroky o vině a náhradě škody, neboť má především za to, že věc je vhodná k řešení odklonem v trestním řízení, především pak institutem narovnání ve smyslu § 309 odst. 1 trestního řádu, když by se ve věci dohodl o úhradě škody a nemajetkové újmy poškozeným.
3. Následně v průběhu odvolacího řízení obžalovaný svůj názor přehodnotil a v doplnění odvolání uvedl, že se s oběma poškozenými (pojišťovnou a nezletilým poškozeným, resp. rodiči nezletilého) dohodl, resp. pokusil se dohodnout o náhradě škody, když v případě poškozené pojišťovny již byla dne 22.3.2022 uzavřena též písemná dohoda o náhradě škody ve výši 316.723 Kč a uhrazena též první splátka ve výši 100.000,- Kč. Poškozenému nezletilému, aniž by zatím písemně dohoda uzavřena byla, zaslal obžalovaný na náhradě škody první splátku ve výši 50.000,- Kč. Obžalovaný je rovněž připraven případně složit peněžitou částku na pomoc obětem trestné činnosti. Obžalovaný dále uvedl, že svého jednání lituje a velmi ho mrzí následky, k nimž v jeho důsledku došlo. Obhajoba v doplnění odvolání navrhuje, aby odvolací soud rozhodl ve věci odklonem podle § 309 odst. 1 trestního řádu či podle ustanovení § 307 trestního řádu, kdy obžalovaný je nejen ochoten složit peníze na účet soudu určený na pomoc obětem trestných činů, ale i zavázat se, že se po určité době zdrží chování a držení zvířat..
4. V přednesu odvolání i závěrečném návrhu ve veřejném zasedání před odvolacím soudem pak obhajoba uvedla, že odvolání směřuje již pouze do výroku o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a alternativně k návrhu využití odklonu v trestním řízení navrhla, aby odvolací soud, neshledá-li podmínky pro postup dle ustanovení § 307 tr. řádu, změnil alespoň výrok o uložení trestu tak, aby obžalovanému byl uložen trest alternativní, případně podmíněně odložený na přiměřenou zkušební dobu.
5. Ve veřejném zasedání před odvolacím soudem odvolání dále doplnil obžalovaný svým vyjádřením, kdy uvedl, že je mu líto toho k čemu došlo. Chtěl by se omluvit poškozenému a jeho rodičům za to, co se stalo. Prohlašuje, že spáchal, to co je v obžalobě napsáno. Neuvědomoval si, že se to může stát, měl za to, že pes má pod kontrolou. Účastnil se řádného výcviku a socializace psa. Přijímá plně odpovědnost za to, co se stalo, morální i materiální. Lituje svého předchozího postoje v trestním řízení. Snaží se uzavřít s rodiči poškozeného dohodu o náhradě škody. S pojišťovnou tuto dohodu již uzavřel. Nechová žádné zvíře, nevenčí psy. Je jediným mužem v rodině, stará se o svou matku a matku své ženy.
Obžalovaný požádal soud o dobrodiní postupu dne § 307 tr. řádu.
6. Státní zástupce Městského státního zastupitelství v Praze v reakci na podané a následně ve veřejném zasedání doplněné odvolání obžalovaného uvedl, že postoj obžalovaného v přípravném řízení i v řízení před soudem prvního stupně v podstatě vylučuje využití odklonů v trestním řízení, neboť obžalovaný se nedoznával, neprojevoval žádnou lítost a snahu směřující k náhradě škody či nemajetkové újmy. Až rozhodnutí prvostupňového soudu o vině obžalovaného a uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody vedlo k přehodnocení přístupu obžalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

Výrok o vině i trestu prvostupňového soudu shledává státní zástupce správným. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný konečně uznává své zavinění a projevuje snahu odčinit alespoň materiálně závažné poranění nezletilého a vzniklou škodu, ponechává státní zástupce na úvaze soudu rozhodnutí o trestu.

7. Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku obvodního soudu z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, přičemž k vadám odvoláním vytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Na podkladě takového přezkumu věci dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné pouze částečně - ohledně výroku o trestu, kdy tato důvodnost je dána toliko změnou postoje obžalovaného v odvolacím řízení.
8. Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné procesní vady řízení, které by předcházely vynesení napadeného rozsudku, jež by se projevily ve zkrácení práv obžalovaného na jeho obhajobu či v procesně vadném postupu při provádění důkazů a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení rozsudku.
9. Odvolací soud dospěl k závěru, že skutkovým zjištěním odpovídá použitá právní kvalifikace, nicméně ke zrušení rozsudku bylo přistoupeno z důvodů uvedených v ust. § 258 odst. 1 písm. e) odst.2 tr. řádu – viz. níže.
10. Ze spisových podkladů je zřejmé, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu nalézací soud provedl potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Okolnosti svědčící proti obžalovanému byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch. Při hodnocení shromážděných důkazů následně obvodní soud postupoval tak, jak mu ukládá ustanovení § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech, kdy jeho zhodnocení vyústilo správně ve výrok o vině obžalovaného P. žalovaným trestným činem. Jestliže nalézací soud v souladu s jednou ze stěžejních zásad trestního řízení, zásadou volného hodnocení důkazů, dospěl k výše uvedenému verdiktu s tím, že provedené důkazy mu k bezpečnému prokázání viny ve smyslu napadeného rozsudku plně postačují, nemohl městský soud do této individuální rozhodovací pravomoci a individuální odpovědnosti obvodního soudu za spravedlivé a zákonné rozhodnutí jakkoliv zasahovat, shledal-li dokazování úplným a zároveň zjistil-li, že při analýze důkazního materiálu bylo postupováno podle shora citovaného procesního ustanovení. Hodnocení důkazů výlučně spadá do domény toho soudu, před kterým jsou důkazy prováděny, tj. soudu prvního stupně, a za situace kdy rozbor důkazů je proveden v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, k čemuž v daném případě bezpochyby došlo.
5. Nalézací soud se s obsahem provedených důkazů řádně vypořádal v rámci velmi podrobného a pečlivého odůvodnění svého rozsudku, jeho závěry jsou logické a mají oporu v provedeném dokazování. Odvolací soud plně akceptuje, že prvostupňový soud o trestné činnosti obžalovaného žádné pochybnosti nemá, když bezpečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině stran předmětného jednání získal po racionálním logickém zhodnocení před ním provedených důkazů, zejména výpovědi matky poškozeného, svědka H., dále ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství a listinných důkazů (zejména lékařských zpráv týkajících se zranění poškozeného, dále lékařské zprávy o zranění svědka H., fotografické dokumentace poranění poškozeného, fotografií z kamerového záznamu, vyjádření MHMP k úpravě volného

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

pohybu psů v předmětné oblasti a šetření k piktogramům v okolí místa útoku psa na nezletilého). Tyto důkazy spolu vzájemně korespondují a dle odvolacího soudu bez pochybností prokazují vinu obžalovaného. Odvolací soud se s logickým odůvodněním napadeného rozhodnutí plně ztotožňuje.

11. S ohledem na změnu návrhu obhajoby v odvolacím řízení se odvolací soud blíže nezabýval původními námitkami směřujícími do výroku o vině, když obhajoba ve veřejném zasedání při projednání odvolání brojila toliko proti výroku o testu.
12. Co se týče návrhu obhajoby na využití ustanovení trestního řádu o odklonech v trestním řízení, odvolací soud, naprosto ve shodě se státním zástupcem, považuje takovýto postup v tomto stadiu řízení již za vyloučený. Obžalovaný po celé přípravné řízení i v řízení před soudem nalézacím svou vinu popíral, pokoušel se vyvinít poukazem na selhání karabiny vodítka, ... Neprojevil žádnou snahu o alespoň částečné materiální zadostiučnění pro poškozené. Takovýto procesní postup je sice právem obžalovaného, avšak jednoznačně vylučuje možnost jakýchkoliv odklonů v trestním řízení. Změna přístupu obžalovaného v odvolacím řízení již nebyla způsobilá toto zvrátit. Proto soud ani nevyhověl návrhu obhajoby, aby odročením veřejného zasedání poskytl časový prostor k uzavření dohody o náhradě nemajetkové újmy či škody mezi obžalovaným a nezletilým poškozeným, zejména za situace, kdy v návrhu dohody byla uvedena stejná částka, kterou již poškozenému nepravomocně přiznal nalézací soud.
13. Na základě podaného odvolání a zejména návrhů obhajoby přednesených ve veřejném zasedání konaném před odvolacím soudem, byl přezkoumán zejména výrok o uloženém trestu. Obžalovanému byl nalézacím soudem uložen sice poměrně krátký (10 měsíců), nicméně nepodmíněný trest odnětí svobody, a rovněž trest zákazu držení a chovu zvířat na dobu 5 let. S ohledem na přístup obžalovaného k trestnímu řízení v době rozhodování nalézacího soudu je možno považovat oba tato tresty za přiměřené závažnosti jednání obžalovaného.
14. V průběhu odvolacího řízení však obžalovaný přehodnotil svůj postoj a započal s úhradou škody a nemajetkové újmy, vyjádřil lítost nad svým chováním a zejména závažnými následky nedostatečného zabezpečení jím venčeného psa. Obžalovaný doložil odvolacímu soudu, že uhradil poškozené pojišťovně první splátku ve výši 100.000,- Kč na základě písemné dohody o náhradě škody v celkové výši 316.723 Kč uzavřené mezi ním a pojišťovnou dne 22.3.2022. Obžalovaný dále doložil, že poškozenému nezletilému uhradil na náhradě nemajetkové újmy první splátku ve výši 50.000,- Kč, což potvrdil i zmocněnec poškozeného.
15. S ohledem na vyjádření obžalovaného v odvolacím řízení, kdy ve veřejném zasedání uvedl, že se jednání uvedeného ve výroku rozsudku soudu nalézacího dopustil a nad svým počínáním vyjádřil lítost, omluvil se nezletilému poškozenému a jeho rodičům, a dále prokázal, že se snaží hradit škodu a nemajetkovou újmu poškozeným, odvolací soud přistoupil ke zrušení rozsudku z důvodů uvedených v ust. § 258 odst. 1 písm. e) odst.2 tr. řádu, avšak toliko ve výroku o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu. Když ve výroku o vině, zbytku výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody a nemajetkové újmy považuje výrok napadeného rozsudku za přiléhavý (viz. výše).
16. Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem Městský soud v Praze jako soud odvolací částečně vyhověl odvolání obžalovaného, a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku, když zrušil rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e) odst.2 tr. řádu ve výroku o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody obžalovaného P. a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu rozhodl znovu tak, aby ukládaný trest byl pro obžalovaného a zejména osoby odkázané na něj

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.

výživou i péčí příznivější. Odvolací soud má za to, že s ohledem na sebereflexi obžalovaného (byť si je vědom, že obžalovaného k tomu v podstatné míře vedlo až uložení trestu nepodmíněného soudem nalézacím) je nyní na místě zohlednit ustanovení § 55 odst. 2 trestního zákoníku, který stanoví, že za trestné činy, u nichž horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje pět let, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby pachatel vedl řádný život, a dospěl k závěru, že obžalovaného lze k vedení řádného života přesvědčit i podmíněně odloženým trestem odnětí svobody. Ze všech výše uvedených důvodů Městský soud uložil obžalovanému trest ještě nespojený s přímým omezením na svobodě, avšak podmíněný trest odnětí svobody uložil v maximální možné výměře 3 let, jehož výkon odložil na maximální možnou zkušební dobu v trvání 5 let, když má za to, že s ohledem na předchozí přístup obžalovaného k trestnímu řízení, není uložení mírnějšího trestu na místě. Ve výroku o zákazu držení a chovu zvířat a ve výroku o náhradě škody ponechal odvolací soud napadený rozsudek nezměněn. Obžalovanému tak bude poskytnut dostatečný časový prostor, aby prokázal jak hrazením způsobené škody a nemajetkové újmy poškozeným, tak zdržením se chovu a držení zvířat i dalším řádným přístupem k vedení svého života, že si tuto šanci skutečně zaslouží.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku nelze podat odvolání, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 256e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 27. dubna 2022

Ing. Mgr. Hana Chaloupková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Klímová.